

Húsvét 5. Vasárnapja B

*Ne szóval és nyelvvel szeressünk,
hanem tettel és igazsággal. (1 Jn 3,18)*

Olvasmány

Apostolok Cselekedetei 9,26-31

Amikor (megtérése után) Saul Jeruzsálembé ért, a tanítványokhoz akart csatlakozni, de mind féltek tőle. nem hitték el, hogy tanítvánnyá lett. Végül Barnabás mégis maga mellé vette, és elvitte az apostolokhoz. Elmondta nekik, hogy (Pál) látta az úton az Urat, hogy (az Úr) mit mondott neki, és hogy ő milyen bátran kiállt Damaszkuszban Jézus ügye mellett.

(Pál) ezentúl velük járt-kelt Jeruzsálemben, s nyíltan beszélt az Úr nevében. A görög nyelvű zsidókhoz is beszélt, sőt vitába szállt velük. De azok az életére törtek. Amikor ezt a testvérek megtudták, Cezáreába kísérték, majd onnét Tarzuszba küldték.

Az Egyház egész Júdeában, Galileában és Szamariában békét élvezett. Megerősödött, az Úr félelmében élt, és a Szentlélek segítségével egyre terjedt.

Szentlecke

1 János 3,18-24

Gyermekeim, ne szóval és nyelvvel szeressünk, hanem tettel és igazsággal. Erről ismerjük fel, hogy az igazságból valók vagyunk-e, és így nyugtatjuk meg színe előtt a szívünket. Ha szívünk vádol is valamivel, Isten fölötté áll szívünknek, ő mindent tud.

Szeretteim, ha szívünk nem vádol, legyünk bizalommal az Isten iránt. Bármit kérünk, megkapjuk tőle, hisz megtartjuk parancsait, és azt tesszük, ami neki tetszik.

Az az ő parancsa, hogy higgyünk Fiának, Jézus Krisztusnak nevében, és szeressük egymást, amint ő parancsolta. Aki teljesíti parancsait, Istenben marad, és Isten is őbenne. Azt, hogy ő bennünk marad, a Lélektől tudjuk, akit adott nekünk.

Evangélium

János 15,1-8

Abban az időben Jézus ezt mondta tanítványainak: Én vagyok az igazi szőlőtő, és Atyám a szőlőműves. Minden szőlővesszőt, amely nem hoz gyümölcsöt bennem, lemetsz rólam, azt pedig, amely gyümölcsöt hoz,

megtisztítja, hogy még többet teremjen. Ti már tiszták vagytok a tanítás által, amelyet hirdettem nektek. Maradjatok bennem, akkor én is bennetek maradok. Miként a szőlővessző nem hozhat gyümölcsöt magától, ha nem marad a szőlőtőn, úgy ti sem, ha nem maradtok bennem.

Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők. Aki bennem marad, és én őbenne, az bő termést hoz. Mert nélkülem semmit sem tehetek. Aki nem marad bennem, azt kivetik, mint a szőlővesszőt, és elszárad. Összeszedik, tűzre vetik és elégetik. Ha bennem maradtok, és szavaim is bennetek maradnak, akkor bármit akartok, kérjétek, és megkapjátok. Azáltal dicsőül meg Atyám, hogy bő termést hoztok, és a tanítványaim lesztek.

Elmélkedés

Az utolsó vacsorán, búcsúbeszéde kezdetén ezt mondja Jézus: "Én vagyok a szőlőtő." A szőlőtő gyakran használt kép volt Izraelben, elkísérte a zsidó népet egész története folyamán. A templom elején kőbe vésett szőlőtő arra emlékeztette a népet, hogy Isten saját szőlőjeként mennyire gondozta, ápolta és elkísérte történelme folyamán anélkül, hogy az említésre méltó gyümölcsöt hozott. Jézus továbbviszi a szőlőtő képét, amely az áldás jele és a termékenység szimbóluma, és magára vonatkoztatja. Isten Fiában új szőlőtő-képet állít elénk, az ember csak akkor hoz gyümölcsöt, ha kapcsolatban van vele. A Jézussal való összekapcsolódásból fakad a többi emberrel való összekapcsolódás.

A mondanivaló lényege néhány elembe bontakozik ki:

- a) Szőlőtő: a szőlőtő Jézus maga. Biztosan áll a talajba gyökerezve, amelyből az életerőt meríti amit továbbad. Biztosan a talajba gyökerezni, mi más jelenthetne, mint erősen Istenbe ágyazódni, aki szabaddá teszi az életnedvet (Lélek), amelyből a szőlőtő él és amit továbbad a szőlőfürtöknek? Az első olvasmány, csakúgy, mint a második erre a Lélekre figyelmeztet, amely életet ad.*
- b) Szőlővessző: ha továbbvisszük ezt a képet, akkor szőlővessző alatt a keresztényeket kell érteni, akik szoros összeköttetésben vannak Krisztussal, a tővel. Összeköttetésben lenni, azt jelenti, hogy egész életünket ugyanaz az életnedv táplálja, ugyanaz a Lélek hatja át. Ez az Istenre, Krisztusra irányultságban történik, amely lényegében a személyes imában, a szentírási szemlélődésben és az Eukarisztia megünneplésében valósul meg.*
- c) Gyümölcsök: ha a szőlőtő beteljesíti hivatását, akkor a szőlővesszők gyümölcsöt hoznak. Jézus példájára a keresztények hite tettekben kell, hogy megnyilvánuljon. Ezeket a gyümölcsöket egy szóban foglalhatjuk össze: szolidaritás. Ahogy Jézus elfogadott minket, úgy nekünk is kötelességünk kiállni egymásért, és legfőként a leggyengébbeket kell pártolnunk, és inkább tettekben, mint szóban. Szent Pál történetében (ld. első olvasmány) példamutató szolidaritás és testvériség áll a szemünk előtt.*
- d) Bor: végezetül és végső soron a szőlőtő utolsó terménye. Mielőtt a bor megörvendeztetné az embert, hosszú fejlődési és tisztulási folyamaton megy keresztül. Néha évekig tart, amíg a bor élvezhető lesz. Kell és szabad hagynunk időt kibontakozásunkra, de nem örökké! Mert bízhatunk abban, hogy életünk úgy telik, hogy mások felmelegszenek cselekedeteinktől és beoltódnak életörömünktől.*